

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito ao Laodikia — Laharana faha-enina amby roapolo

Jeff Pippenger
2026-01-12

Isan'ny Enina amby Roapolo

Ny taranaka efatra ao amin'i Joela dia maneho fandravana miandalana ny tanim-boalobok'Andriamanitra nanomboka tamin'ny 1863 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady. Ny isa efatra koa dia maneho toetra efatra ao amin'ny toetran'i Kristy. Ny kerobima ao amin'ny fitoerana masina dia manana fisehoan-tava efatra, ary ireo fisehoana ireo dia mifandrindra amin'ny fizarana efatra an'i Isiraely fahiny raha nitoby manodidina ny fitoerana masina izy ireo. Ireo koa dia maneho ny filazantsara efatra.

Ny tarehin'izy ireo dia tahaka izao: izy efa-dahy samy nanana tarehin'olona; ary teo amin'ny ilany ankavanana dia nisy tarehin'ny liona; ary izy efa-dahy samy nanana tarehin'ny omby teo amin'ny ilany ankavia; ary izy efa-dahy koa samy nanana tarehin'ny voromahery. Ezekiela 1:10.

Ary ny biby voalohany dia tahaka ny liona, ary ny biby faharoa tahaka ny zanak'omby, ary ny biby fahatelo nanana tarehy tahaka ny an'ny olona, ary ny biby fahefatra dia tahaka ny voromahery manidina. Apokalypsy 4:7.

La Bible (Nomery 2) dia manoritsoritra ireo foko 12 (afa-tsy i Levy, izay nitoby avy hatrany nanodidina ny tabernakely) ho voalamina ho toby efatra, samy ahitana foko telo avy, napetraka tamin'ireo lafin-tany efatra manodidina ny fitoerana masina, samy teo ambanin'ny fanevany avy, izany hoe saina na famantarana. Io filaharana io dia namorona fitoviana ara-panoharana, izay ahitan'ny toby etỳ an-tany taratra ny seza fiandrianana any an-danitra, izay ambenan'ny kerobima.

Joda dia niatrika ny atsinanana, nankany amin'ny masoandro mipoaka teo am-bavahadin'ny fitoerana masina. Ny fanevan'i Joda dia liona, fa izany no maneho ny Liona avy amin'ny firenen'i Joda. Ny firenena roa niaraka tamin'i Joda dia Isakara sy Zebolona. Ao amin'ny fahitan'i Jaona, ny biby voalohany dia tahaka ny liona, tahaka ny kerobiman'i Ezekiela izay nanana tarehin-diona. Robena, izay tandindon'ny olona, dia teo atsimo niaraka tamin'i Simeona sy Gada. Teo andrefana dia Efraima, niaraka tamin'i Benjamina sy Manase, izay nasehon'ny omby. Teo avaratra dia Dana, niaraka tamin'i Asera sy Naftaly, izay nasehon'ny voromahery. Ny fifandraisan'ireo firenena amin'ny tarehy efatra ao amin'ny fitoerana masina any an-danitra dia aseho ao amin'ireo filazantsara efatra.

Matio no Liona avy amin'ny firenen'i Joda, Marka no omby fanatitra, Lioka no olona ary Jaona no voromahery manidina avo. Kristy, amin'ny maha-Liona avy amin'ny firenen'i Joda Azy, dia mamaritra ny Tenany ho Ilay manisany tombo-kase sy manokatra ny Tompoeny ara-paminaniana. Ny

bokin'i Matio dia ahitana firesahana mivantana betsaka kokoa momba ny fahatanterahan'ny faminaniana mesianika (12) noho ireo filazantsara telo hafa natambatra. Tsy manakaiky akory izany.

Ny bokin'i Matio dia maneho ny Tenin'Andriamanitra ara-paminaniana. Lioka, izay mpitsabo, dia manolotra ny filazantsarany avy amin'ny fomba fijery an'i Kristy ho Zanak'olona, fa Lioka no tavan'ny olona. Marka kosa manolotra ny filazantsarany momba an'i Kristy avy amin'ny fomba fijerin'ny fanatitra sorona izay nasehon'i Kristy, fa Marka no omby. Jaona no voromahery manidina avo, izay nanambara ny zavatra lalina momba an'Andriamanitra tao amin'ny fanolorany ny filazantsaran'i Kristy.

Zava-dehibe ny mahatakatra ny bokin'i Matio araka izay anehoana azy ao anatin'ny Teny faminaniana. Ny bokin'i Matio dia ny Liona avy amin'ny firenen'i Joda, Tompon'ny Teniny faminaniana, ilay Mpampanisa isa mahagaga ny zava-miafina, ilay Mpahay teny mahagaga, Ilay manisy tombo-kase sy manala tombo-kase ny Teniny. Jesosy no Alfa sy Omega, ary Izy no Teny. Ny boky voalohany ao amin'ny Testamenta Vaovao sy ny boky farany ao amin'ny Testamenta Vaovao dia boky faminaniana. Maro no mahalala izany zava-misy izany momba ny bokin'ny Apokalypsy, nefa mety tsy mbola nahatsikaritra izy ireo fa i Matio no alfa amin'ny Testamenta Vaovao, ka noho izany dia tsy maintsy mifanaraka amin'ny omega amin'ny Testamenta Vaovao izy. Tsy maintsy maneho ny farany izany, dia ny bokin'ny Apokalypsy.

Noho izany, rehefa hitantsika ao amin'i Matio ny tsipika mifanandrify amin'ny tsipiky ny tantaran'ny fanekena ao amin'ny Genesisy, izay aseho ao amin'ny toko iraika ambin'ny folo ka hatramin'ny roa amby roapolo, dia tsy inona izany fa fahamarinana izay sokafan'ny Liona avy amin'ny fokon'i Matio tombo-kase. Ireo toko roa ambin'ny folo amin'ny tantaran'ny fanekena izay aseho ao amin'ny Genesisy sy Matio ary Apokalypsy dia izao voavaha ny tombo-kaseny, ary izay faritanay dia izao: ny toko faha-telo amby roapolon'i Matio dia maneho ny fisarahana ny hendry sy ny adala ao amin'ny fanoharana ny amin'ny tanim-boaloboka. Loza valo amin'ireo vahoakan'ny fanekena taloha, izay mahita ny tandindony ara-paminaniana ao amin'ireo fanahy valo misolo tena ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina izay miakatra ao amin'ny sambon'ny fiarovana. Ny 23 dia fanehoana ny asa izay nanomboka tao amin'ny fitoerana masina any an-danitra rehefa tonga tamin'ny fiasan'ny 2300 andro tamin'ny 22 Oktobra 1844, ary mbola hanao izany indray amin'ilay lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela. Ny toko faha-23 no manamarika izany fahamarinana izany.

Toko faha-efatra amby roapolo dia miseho eo am-pamaranan'i Kristy ny dininy tamin'ny Isiraely niodina, ka nandaozany ny tempolin'ny Jiosy fanindroany farany. Ny isa 24 dia tandindon'ny fifindrana avy amin'ny Isiraely fahiny ho amin'ny Isiraely ankehitriny, dia ilay teboka indrindra eo amin'ny tantara ara-paminaniana izay nijoroan'i Kristy raha nanolotra ny hafany tao amin'ny Matio toko faha-efatra amby roapolo Izy. Ny hafatra ara-paminaniana ao amin'ny Matio 24 dia fanoharana avy amin'Andriamanitra momba ny fomba fiasa andalana eo ambonin'ny andalana, izay miresaka manokana ny tantaran'ny Millerita, ary noho izany dia ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Ny 24 dia asehon'ny fiangonana ao amin'ny Apokalypsy 12, izay mitsangana eo ambonin'ny volana, ka ny volana no taratry ny hazavan'ny masoandron'ny

fahamarinana. Eo an-dohany dia misy kintana roa ambin'ny folo, izay maneho ny 24, satria izy dia maneho ny tantara mitarika ho amin'ny fahaterahan'i Kristy, tamin'ny fotoana izay niovan'ny foko roa ambin'ny folon'ny Isiraely fahiny ho tonga mpianatra roa ambin'ny folon'ny Isiraely ankehitriny. Ao amin'ny toko faha-efatra amby roapolo no anehoana ny tantaran'ny Millerita hatramin'ny 1798 ka hatramin'ny fahadisoam-panantenana lehibe. Avy eo dia tonga ny Matio 25.

Ny isa 25 dia tandindon'ny Levita, na tsara na ratsy, nefa zava-dehibe tahaka izany koa ny anehoany ny fisarahan'ny Levita hendry sy ny Levita ratsy fanahy. Ao amin'ny Matio 25 dia aseho amin'ny vavolombelona telo, na fanoharana telo, ilay fizotry ny fisarahana izay tandindonin'ny isa dimy amby roapolo. Mazava ho azy fa ny fanoharana ny amin'ny virijina folo dia maneho ny tantaran'ny Millerita, ary koa ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo sy iray hetsy sy efatra arivo. Izany tantara izany no tantaran'ny anjely voalohany; ny fanoharana ny amin'ny talenta no anjely faharoa; ary ny fanoharana ny amin'ny ondry sy ny osy no fitsaran'ny anjely fahatelo.

Toko faha-enina amby roapolo ka hatramin'ny faha-valo amby roapolo dia manondro ny tantaran'ny Paska ka hatramin'ny iraka filazantsara taorian'ny fanomboana tamin'ny hazo fijaliana.

Ary rehefa vitan'i Jesosy izany teny rehetra izany, dia hoy Izy tamin'ny mpianany: Fantatrareo fa rehefa afaka roa andro dia Paska, ary ny Zanak'olona hatolotra mba hofantsihana amin'ny hazo fijaliana. Matio 26:1, 2

Ny famintinana ireo famantaram-potoana samihafa ao amin'ny toko faha-26 dia ny teti-dratsy hamono an'i Jesosy ao amin'ny andininy faha-telo ka hatramin'ny faha-dimy. Avy eo dia nohosorana tao Betania Jesosy ao amin'ny andininy faha-enina ka hatramin'ny faha-telo ambin'ny folo. Ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-enina ambin'ny folo, Jodasy dia mamadika an'i Kristy noho ny sekely volafotsy telo-polo. Avy eo dia tonga ny Paska niaraka tamin'ny mpianany, ao amin'ny andininy faha-fito ambin'ny folo ka hatramin'ny faha-dimy amby roapolo. Ao amin'ny andininy faha-enina amby roapolo ka hatramin'ny faha-sivy amby roapolo, Jesosy no manangana ny Fanasan'ny Tompo, ary ao amin'ny andininy faha-telopolo dia milaza mialoha ny handavan'i Petera Azy Jesosy. Ao amin'ny andininy faha-enina amby telopolo ka hatramin'ny faha-enina amby efapolo dia ao Getsemane Jesosy. Ao amin'ny andininy faha-fito amby efapolo ka hatramin'ny faha-enina amby dimampolo dia nosamborina Jesosy, avy eo ao amin'ny andininy faha-fito amby dimampolo ka hatramin'ny faha-valo amby enimpolo, Jesosy dia eo anatrehan'i Kaiafa sy ny Synedriona. Hatramin'ny andininy faha-sivy amby enimpolo no ho miakatra dia aseho ny fandavan'i Petera an'i Kristy. Ahitana famantaram-potoana manokana folo izay haverina mandritra ny andro farany io toko io.

Ny toko fahafito amby roapolo koa dia manana mari-dalana miavaka folo. Jesosy dia natolotra tamin'i Pilato, avy eo Jodasy dia nanantona tena, dia nentina teo anatrehan'i Pilato Jesosy, avy eo Barabasy no nofidina, Pilato dia nanolotra an'i Jesosy hohomboana amin'ny hazo fijaliana, avy eo dia nesoosoina Jesosy, avy eo ny fanomboana tamin'ny hazo fijaliana, avy eo ny fahafatesan'i Jesosy, avy eo nalevina Jesosy ary farany ny mpiambina teo am-pasana no nanambara.

Ny toko fahavalo amby roa-polo dia manana famantarana telo monja, ka ny voalohany amin'izany dia ny fitsanganan'ny maty, arahin'ny laingan'ny Synedriona, ary avy eo ny iraka lehibe. Toko telo misy famantarana miavaka telo amby roapolo momba ny hazo fijaliana, izay haverina ao amin'ny tantaran'ireo iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina.

Matio 26 – Tondrom-pamantarana Folo

1. Tetika nataon'ireo lohan'ny mpisorona sy ny loholona hamonoana an'i Jesosy (and. 3–5)
2. Ny fanosorana tao Betania nataon'ilay vehivavy nitondra tavoara alabastara (and. 6–13)
3. Jodasy manaiky hamadika an'i Jesosy amin'ny sekely volafotsy 30 (and. 14–16)
4. Ny fanomanana sy fihinanana ny Paska niaraka tamin'ny mpianatra (and. 17–25)
5. Fampirenana ny Fanasan'ny Tompo (and. 26–29)
6. Ny faminiana amin'ny handavan'i Petera (and. 30–35)
7. Fahoriana tao Getsemane (and. 36–46)
8. Famadihana sy fisamborana an'i Jesosy (and. 47–56)
9. I Jesosy notsaraina teo anatrehan'i Kaiafa sy ny Synedriona (and. 57–68)
10. Ny fandavan'i Petera intelo misesy (and. 69–75)

Matio 27 – Mari-pamantarana Folo

1. Jesosy natolotra tamin'i Pilato (and. 1–2)
2. Ny fanenenan'i Jodasy sy ny famonoan-tenany (and. 3–10)
3. I Jesosy teo anatrehan'i Pilato – ny fitsarana ofisialy romana (and. 11–14)
4. Ny fifidianana an'i Barabasy ho solon'i Jesosy (and. 15–26)
5. I Pilato dia manolotra an'i Jesosy mba hofantsihana amin'ny hazo fijaliana (tafidiran'ny famotsorana an'i Barabasy)
6. Ny fanesoana sy ny fikapohan'ny miaramila (andininy 27–31)
7. Ny fanomboana amin'ny hazo fijaliana (and. 32–44)
8. Ny fahafatesan'i Jesosy (and. 45–50)
9. Famantarana mihoatra ny voajanahary sy ny fandevenana nataon'i Josefa avy any Arimatia (and. 51–61)
10. Fametrahana mpiambina teo am-pasana (and. 62–66)

Matio 28 – Zava-manamarika Telo Ny lahatsoratra amin'ity lesona ity dia ny toko farany amin'ny Filazantsaran'i Matio. Ho an'ny sasany, ny tsangan-kevitra fototra sy ny anton'izany dia mety hiseho fa mifantoka amin'ny lahatsoratra amin'ireo andininy 16 ka hatramin'ny 20. Na dia izany aza, raha ny zava-misy, io fizarana io dia tsy azo takarina raha tsy amin'ny alalan'ireo andininy mialoha azy. Na dia misy lafiny lehibe eo aza

ny “Mandehana” sy ny “Mampianara ny firenena rehetra”, dia tsy ireo no antsoinay hoe “zava-manamarika” eto. Manoro kokoa ireo toe-javatra nanamarika ny lalan’ny Tompo nankany amin’ny fanatanterahana ny asa izy sy ny fanomanana ireo mpianatra ho amin’izany no tiana hambara. Hitantsika ao amin’ity toka ity ny zava-manamarika telo toy izany. Voalohany, ny fasana misokatra. Faharoa, ny Tompo nitsangana tamin’ny maty nifankahita tamin’ireo mpianany. Fahatelo, ilay tendrombohitra tao Galilia, izay nandraisana ny fanirahana. Ireo dia tsy singa kisendrasendra fotsiny amin’ny tantara. Fanehoana ara-panoharana lalina izy ireo. Ny fasana misokatra dia manambara ny fandresena amin’ny fahafatesana sy ny fanamarinana ny Zanak’Andriamanitra. Ny fihaonana amin’ily Kristy nitsangana tamin’ny maty dia maneho ny fanangonana indray sy ny fampaherezana ireo olony taorian’ny fahatahorana sy ny fiparitahana. Ary ilay tendrombohitra ao Galilia dia maneho sehatra iray vaovao amin’ny fanambarana sy ny asa fanompoana, mifandraika amin’ny olom-pirenena sy ny jentilisa, mifanohitra amin’ny fanompoana voafetra teo aloha tao Jodia. Noho izany, alohan’ny handinihantsika ny Didy Lehibe amin’ny tenany, dia tsy maintsy jerentsika ireo zavatra ireo araka ny filaharan’Andriamanitra isika. Ny filaharana dia tena ilaina. Tsy maintsy misy aloha ny fitsanganana amin’ny maty; avy eo ny fanambarana ny Tenan’ny Tompo amin’ireo Azy; ary aorian’izany vao ny fanirahana hivoaka. “Ary rehefa afaka ny Sabata, tamin’ny mazava ratsy ho amin’ny andro voalohan’ny herinandro, dia tonga Maria Magdalena sy ilay Maria anankiray hijery ny fasana. Ary, indro, nisy horohoron-tany lehibe; fa nisy anjelin’ny Tompo nidina avy tany an-danitra ka nankeo, dia nanakodia ny vato tamin’ny varavarana ka nipetraka teo amboniny. Ary ny fijery azy dia tahaka ny helatra, ary ny fitafiany fotsy tahaka ny oram-panala; ary noho ny fahatahorana azy dia nangovitra ny mpiambina ka tonga tahaka ny maty” (Matio 28:1–4). Tsy nisy olombelona nanodina ny vato ho an’ny Tompo. Tsy nofongorana ny varavarana amin’ny fasana mba hahafahany mivoaka; efa nitsangana izy. Nesorina ny vato mba hahafahan’ny hafa mijery ao sy mianatra fa foana ny fasana. Manan-danja lehibe izany. Tsy ny fitsanganana amin’ny maty no vokatry ny fandraisan’ny olombelona anjara na fanampiana avy ety ivelany. Asa avy amin’Andriamanitra tanteraka izy io. Natsangan’ny voninahitr’ny Ray Kristy. Tsy nisy sakana nahatazona Azy. Ny tombo-kasen’ny fitondram-panjakana, ny fiambenana romana, ny hery mahery vaika eo amin’ny fahafatesana—tsy nisy na iray aza tamin’ireo afaka nisakana ny asa nataon’Andriamanitra. Mariho koa fa ny vehivavy dia tonga, tsy mba amim-pinoana ny fitsanganana amin’ny

maty, fa amim-piraketam-po amin'ilay maty. Tiany ny Tompo, nefa mbola tsy azony ny fahatanterahan'ny teniny. Tena hita taratra ao amin'izany ny toetry ny sisa amin'ny Isiraely amin'ny andro farany. Hisy firaketam-po marina amin'ilay Mesia, saingy hisy fahalalana manjavozavo sy tsy feno mandra-pahitan'izy ireo mazava kokoa ny asan'Andriamanitra. Ary hoy ilay anjely tamin'ireo vehivavy: "Aza matahotra ianareo; fa fantatro fa Jesosy izay nohomboana tamin'ny hazo fijaliana no tadiavinareo. Tsy ato izy; fa efa nitsangana izy, araka izay nolazainy. Avia, jereo ny toerana izay nandrian'ny Tompo. Ary mandehana faingana, lazao amin'ny mpianany fa efa nitsangana tamin'ny maty izy; ary, indro, mialoha anareo ho any Galilia izy; any no hahitanareo Azy. Indro, efa voalazako taminareo izany" (Matio 28:5–7). "Aza matahotra ianareo." Izany no teny voalohany avy any an-danitra ho valin'ny fahalemen'ny olombelona eo anatrehan'ny zava-misy mahatahotra amin'ny herin'Andriamanitra. Nohomboana tamin'ny hazo fijaliana tokoa Jesosy. Marina tanteraka ny fahafatesany. Saingy ilay nohomboana tamin'ny hazo fijaliana ihany no nitsangana tamin'ny maty. Ilay Nolavin'ny olombelona no Nankatoavin'Andriamanitra. Misy fanamafisana tsara tarehy eo amin'ireo teny ireo: "araka izay nolazainy." Tsaroan'Andriamanitra ny tenin'ny Zanany ka manatanteraka izany. Mety tsy nahatsiaro ireo mpianatra; mety tsy nahatakatra ireo vehivavy; fa tsy misy na dia teny iray aza avy amin'ny Tompo latsaka amin'ny tany. Nahatanteraka izay rehetra nolazainy ny fitsanganany tamin'ny maty. Tsy nasaina hino fotsiny ireo vehivavy nefa tsy misy fijoroana vavolombelona. Hoy ilay anjely: "Avia, jereo ny toerana." Ny finoana kristiana dia tsy miorina amin'ny anganongano fa amin'ny zava-misy izay naneken'Andriamanitra hijoroan'ny vavolombelona. Foana ny fasana, ary ny hafatra dia tsy maintsy ampitaina: "Lazao amin'ny mpianany." Ary ahoana no endrik'ilay hafatra? Tsy hoe nitsangana tamin'ny maty fotsiny izy, fa hoe "mialoha anareo ho any Galilia izy; any no hahitanareo Azy." Izany hoe, tsy ny fitsanganana amin'ny maty ihany no zava-dehibe, fa ny zava-mitranga aorian'ny fitsanganana amin'ny maty—dia ny fanangonana ireo olony manodidina Azy amin'ny toerana iray voatondro. Hisy fihaonana vaovao miaraka amin'ny Tompo nitsangana tamin'ny maty, ary tsy any Jerosalema izany, fa any Galilia. "Ary izy ireo dia niala faingana teo amin'ny fasana tamin'ny tahotra sy fifaliana lehibe ka nihazakazaka hilaza amin'ny mpianany. Ary raha nandeha izy ireo hilaza amin'ny mpianany, indro, Jesosy nifanena taminy ka nanao hoe: Miarahaba. Dia nanatona izy ireo, nihazona ny tongony ka niankohoka teo anatrehany. Ary hoy Jesosy taminy: Aza

matahotra; mandehana, lazao amin'ny rahalahiko mba hankany Galilia, ary any no hahitan'izy ireo Ahy” (Matio 28:8–10). Eto no zava-manamarika faharoa. Tsy ampy ny fasana misokatra. Tsy maintsy misy ny fanambaran'ny Tompo velona ny Tenany. Tsy ny fiheverana sy ny fahatsiarovana no iorenan'ny kristianisma, fa ny amin'ny Olona velona iray fantatry ny olony sy itahian'izy ireo. Mariho ny fiovan'ny teny ampiasaina. Ilay anjely dia nilaza hoe, “lazao amin'ny mpianany.” Jesosy kosa milaza hoe, “lazao amin'ny rahalahiko.” Sambany, rehefa vita ny asa fanavotana ary resy ny fahafatesana, no iantsoan'ny Tompo ireo mpianany amin'ny fomba ampahibemaso hoe “rahalahy.” Midika izany fa misy fifandraisana vaovao iray niorina tamin'ny alalan'ny fahafatesany sy ny fitsanganany tamin'ny maty. Tsy tokony handalo fotsiny izany isika. I Petera dia nandà Azy. Ny hafa kosa nandositra. Kanefa tsy nilaza Izy hoe, “Lazao amin'ireo tsy nahatoky,” na “Lazao amin'ireo izay nandao Ahy.” Hoy Izy hoe, “Lazao amin'ny rahalahiko.” Izany no fahasoavana aorian'ny fitsanganana amin'ny maty. Tsy manamaivana ny fahotana izy, nefa manandratra ireo olom-bonjena ho amin'ny toerana iorenan'ny fifandraisana miorina amin'ny asa vitan'i Kristy. Mbola tazonina koa ny Galilia. Tsy fanovàna kisendrasendra toerana fotsiny izany. Ao amin'i Matio, Galilia no mifandraika amin'ilay sisa mahantra sy nolavina, ary koa amin'ny hazavan'ny fanompoana mamirapiratra any amin'ireo mipetraka ao amin'ny maizina (jereo Matio 4:12–16). Midika fihetsika iray mivoaka ivelan'ny fetra jiosy ao Jerosalema sy Jodia izany mankany amin'ny sehatra mivelatra kokoa. Tsy hoe nafoy ny Isiraely, fa hoe ampidirina ny fitsipika iray vaovao araka ny tanjona sy ny fiandrianan'ny fitsanganana amin'ny maty. “Dia raha nandeha izy ireo, indro, ny sasany tamin'ny mpiambina dia tonga tao an-tanàna ka nilaza tamin'ny lohan'ny mpisorona ny zavatra rehetra izay efa nitranga. Ary rehefa nivory tamin'ny loholona ireo ka nifampidinika, dia nanome vola be ho an'ny miaramila izy ireo, ka nanao hoe: Lazao hoe: Tonga tamin'ny alina ny mpianany ka nangalatra Azy raha natory izahay. Ary raha ren'ny governora izany, dia hampiononinay izy ka hataonay izay tsy hanahirana anareo. Dia nandray ny vola izy ireo ka nanao araka izay nampianarina azy; ary izany teny izany dia niely tamin'ny Jiosy hatramin'izao” (Matio 28:11–15). Eo am-panoharana sy ara-moraly, tena misy lanjany lalina io fizarana io. Raha tonga amin'ny fijoroana vavolombelon'Andriamanitra mazava indrindra ny olombelona ka mbola mandà ihany, dia tsy mijanona ho tsy mino fotsiny izy, fa lasa mamorona lainga ihany koa. Voalaza ny marina; taterina ny porofo; nefa maniry mafy kokoa ny fitarihana jamba

ataon'ny finiavana sy ny tombontsoa ny fo. Ny lohan'ny mpisorona dia tsy mandinika akory raha marina ilay zava-nitranga. Ny tanjon'izy ireo dia ny hanakana ny vokatr'izany. Izany hatrany no ataon'ny tsy finoana ara-pivavahana. Raha tsy azony levonina ny zava-misy dia ezahiny kolikoly ny vavolombelona ary apetrany tantara sandoka. Ary tena zava-dehibe ny mahita fa io dia mitranga avy hatrany aorian'ny fitsanganana amin'ny maty. Raha misy ny fijoroana vavolombelona momba ny herin'Andriamanitra, dia eo koa ny fanoherana avy amin'i Satana. Raha miasa amin'ny fahamarinana Andriamanitra, dia miasa amin'ny fitaka ny fahavalo. Izany no tanjaka sy toetry ny ady izay mitohy mandraka ankehitriny. “Dia nankany Galilia ireo mpianatra iraka ambin'ny folo, tany amin'ilay tendrombohitra izay nanendren'i Jesosy azy ireo. Ary rehefa nahita Azy izy ireo, dia niankohoka; nefa ny sasany niahanahana. Ary Jesosy nanatona ka niteny taminy hoe: Efa nomena Ahy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany. Koa mandehana ianareo, dia ataovy mpianatra ny firenena rehetra, manaova batisa azy amin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina; mampianatra azy hitandrina ny zavatra rehetra nandidiako anareo; ary, indro, izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao” (Matio 28:16–20). Tonga amin'ny zava-manamarika fahatelo isika izao: ilay tendrombohitra ao Galilia. Ao amin'ny Soratra Masina, matetika ny tendrombohitra no maneho toerana ambony ahitana fanambarana masina. Tao amin'ny tendrombohitra no nomena ny lalàna; tao amin'ny tendrombohitra no nanehoan'ny Tompo ny toetry ny fanjakana; tao amin'ny tendrombohitra no niovany tarehy. Eto koa, ao amin'ny tendrombohitra iray ao Galilia, no anaovany fanambarana aorian'ny fitsanganana amin'ny maty momba ny fahefany mivelatra sy ny iraka fanirahana ataony. Tsy Jerosalema no sehatra eto, toy ny ao amin'ny Lioka, izay mitarika antsika amin'ny fiakarana any an-danitra sy ny fiandohan'ny tantaran'ny fiangonana. Tsy ao koa ny fomba fijerin'i Jaona, izay manasongadina kokoa ny fifandraisana amin'ny fianakaviana any an-danitra. Eto kosa, tahaka ny mahazatra ao amin'i Matio, dia manana lafiny mifandray amin'ny fanjakana sy ny tany isika, na dia ampitomboin'ny fitsanganana amin'ny maty amin'ny endrika vaovaon-kery aza izany. Efa nomena Azy ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany. Izy no ilay nolavin'ny tany, nefa nampisandratty ny lanitra. Mariho fa ny Tompo dia tsy milaza hoe, “Efa halaina ny fahefana,” fa hoe, “Efa nomena Ahy.” Tsy eto intsony ny resaka zo mesianika fotsiny araka ny nofo, fa fahefana maneran-tany apetraka

amin'ilay Zanak'olona nitsangana tamin'ny maty. Izany no antony mahatonga ny fanirahana hiitatra mihoatra noho ny Isiraely ka hahatratra "ny firenena rehetra." Na izany aza, tsy mitovy tanteraka amin'ny fanambarana ny filazantsara araka izay hitantsika aoriana ao amin'ny Asa na ny Epistily izany. Eto dia ny mpianatra no ataon'ny firenena; batisa no iasàna amin'ny fampidirana azy ireo ho ao amin'ny fanekena ampahibemaso amin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina; ary avy eo dia ampianarina hitandrina izay rehetra nandidian'i Kristy izy. Io rafitra io dia mifanaraka tsara amin'ny endrik'ilay fitondrana sy fanapahana mahakasika ny fanjakana, na dia manana toetra midadasika sy lalina noho ny zavatra rehetra fantatra taloha aza izy noho ny fanambarana feno momba ny anaran'Andriamanitra. Izany hoe, tsy tokony hafangaro izany na amin'ny fanirahana voafetra ao amin'ny Matio 10, izay natao ho an'ny ondrin'ny taranak'Isiraely very ihany, na amin'ny fampianarana paolinina momba ny fiangonana, izay idirantsika amin'ny alalan'ny Fanahy ho ao amin'ny tena iray. Ity dia manana ny toerany manokana sy ny fahamendrehany manokana. Mifanaraka amin'i Matio izy ary mifanaraka amin'ilay Mpanjaka nitsangana tamin'ny maty, izay manambara ny fahefany ary maniraka ny irany amin'ny sehatra mivelatra kokoa. Na dia eto aza, ny tsy fahalavorarian'ny olombelona dia tsikaritra: "nefa ny sasany niahanahana." Mahatalanjona izany. Mahita ny Tompo nitsangana tamin'ny maty izy ireo, nefa mbola misy fisalasalana. Endrey ny faharetan'ny Tompo, ary endrey ny fifangaroan'ny finoana sy ny fahalemena ao am-po tsara indrindra! Na izany aza, tsy nofoanany ny fanirahana noho izany. Ny fahefany sy ny fanatrehany no hanohana ny asa, fa tsy ny fahatanjahan'ireo mpanompo. Ary toy ny mahazatra, dia mifarana, tsy amin'ny olona, fa amin'izy Tenany ny zava-drehetra: "Indro, izaho momba anareo mandrakariva ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao." Tsy lazainy eto hoe handefa ny Fanahy Masina, na dia marina tanteraka aza izany araka ny fanambarana feno kokoa any an-kafa. Eto kosa dia manome toky ny fanatrehany manokana izy. Ilay Mpanjaka nolavina nefa nitsangana tamin'ny maty dia mbola miaraka amin'ny olony raha mbola manatanteraka ny fanompoany eto an-tany izy ireo. Ary mariho ny fe-potoana: "ambara-pahatongan'ny fahataperan'izao tontolo izao." Io fomba fiteny io dia mampiavaka an'i Matio. Mampiditra ao amin'ilay fanatanterahana farany ny raharaha, rehefa hiakatra ny fijoroana vavolombelona sy hiroso amin'ny farany ny taom-panompoana vao mialoha ny famaranana. Noho izany, ity fanirahana ity, na dia nisy fampiharana avy hatrany aza tamin'ireo iraika

ambin'ny folo, dia mihoatra lavitra noho izy ireo ary mahatazana ilay lalana midadasika amin'ny fijoroana vavolombelona eo amin'ny firenena ka hatramin'ny fiafaran'ny vanim-potoana. Noho izany, ny zava-manamarika telo dia mijoro eo anoloantsika amim-pifandraisana mazava. Ny fasana misokatra—ny fandresena tanteraka amin'ny fahafatesana. Ny fihaonana amin'ilay Tompo nitsangana tamin'ny maty—ny fanangonana indray ireo rahalahy amin'ny fifandraisana ateraky ny fahasoavana. Ary ilay tendrombohitra ao Galilia—ny sehatra vaovao amin'ny fanambarana sy ny fanirahana miorina amin'ny fahefana rehetra nomena an'i Kristy nitsangana tamin'ny maty. Raha tsy misy ny voalohany dia tsy misy filazantsara. Raha tsy misy ny faharoa dia tsy misy antoka momba ny fifandraisana na fahalalana marina an'i Kristy. Raha tsy misy ny fahatelo dia tsy misy fanirahana ara-dalàna amin'ny asa. Saingy raha ireo rehetra ireo kosa no eo amin'ny toerany araka ny filaharan'Andriamanitra, dia manana fototra voapetraka amim-pahombiazana ho an'izay rehetra manaraka isika. Enga anie ka hianarantsika bebe kokoa ny hitandro ny filaharan'Andriamanitra. Matetika ny olombelona no maniry hitoroto hiditra amin'ny asa. Saingy ny Soratra Masina dia manomboka amin'izay nataon'Andriamanitra, avy eo amin'izay asehon'ny Tompo, ary farany amin'izay andidiany hatao. Izany no filaharana marina—ary tsy ovàna mandrakizay izany.

1. Ny fitsanganana amin'ny maty sy ny fasana foana (and. 1–10)
2. Ny laingan'ny lohan'ny mpisorona sy ny loholona tamin'ny miaramila (and. 11–15)
3. Ny Iraka Lehibe (and. 16–20)

Tahaka ny nanamarihan'ny fanandraman'i Kristy hatramin'ny fanosorana tany Betania ka hatramin'ny Iraka Lehibe ny famaranana ny asany teto an-tany sy ny fanombohan'ny filazantsara ho an'ny firenena rehetra, dia averina ao amin'ny fanandraman'ny sisa amin'Andriamanitra ihany koa ireo mari-pamantarana ireo, raha manatona ny famaranana ny fotoam-pahasoavana sy ny fandreseny farany izy ireo.

Ny toko faha-enina amby roapolo ka hatramin'ny faha-valo amby roapolo dia maneho ny tantaran'ny Paska voarafitra eo ambonin'ny mari-dalana miavaka 23, izay averina mandritra ny tantara mitondra mankany amin'ny lalàn'ny Alahady sy ny manaraka aorian'izany.

“Ny fahatongavan'i Kristy amin'ny maha-Mpisoronabe antsika Azy ho ao amin'ny fitoerana masina indrindra, ho amin'ny fanadiovana ny fitoerana masina, araka izay aseho ao amin'ny Daniela 8:14; ny fahatongavan'ny Zanak'olona ho eo amin'ilay Fahagolan'ny andro, araka izay aseho ao amin'ny Daniela 7:13; ary ny fahatongavan'ny Tompo ho ao amin'ny tempoliny, izay nambaran'i Malakia mialoha, dia samy filazana ny amin'ilay tranga iray ihany; ary izany koa dia asehon'ny fahatongavan'ny mpampakatra ho amin'ny fampakaram-bady, araka izay nofaritan'i Kristy tao amin'ny fanoharana ny amin'ireo virijina folo, ao amin'ny Matio 25.”

Ilay Fiadiana Lehibe, 427.

Ny fiasaran'ny 2300 andro tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia haverina indray amin'ny lalàn'ny Alahady. Ireo mariky ny lalana 23 hita ao amin'ireo toko telo farany ao amin'ny Matio dia manondro ny ra sarobidy izay ampiasaina hampifamatotra ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona.

“Ny fanelanelanan'i Kristy ho an'ny olona ao amin'ny fitoerana masina any ambony dia tena ilaina amin'ny drafitry ny famonjena tahaka ny nahafatesany teo amin'ny hazo fijaliana. Tamin'ny fahafatesany no nanombohany izany asa izany, izay niakarany tany an-danitra mba hahatanteraka azy rehefa tafatsangana tamin'ny maty Izy. Tokony hiditra ao anatin'ny efitra lamba isika amin'ny finoana, 'izay nidiran'ily mpialoha lalana ho antsika.' Hebreo 6:20. Any no taratry ny hazavana avy amin'ny hazo fijalian'i Kalvary. Any no ahazoantsika fahazavana mazava kokoa momba ireo zava-miafin'ny fanavotana. Ny famonjena ny olona dia tanterahina amin'ny fandanianana tsy manam-petra ho an'ny lanitra; ny fanatitra natao dia mifanaraka amin'ny fitakiana midadasika indrindra ataon'ny lalàn'Andriamanitra izay voadika. Efa nosokafan'i Jesosy ny lalana mankany amin'ny seza fiandrianan'ny Ray, ary amin'ny alalan'ny fanelanelanany no ahazoana maneho eo anatrehan'Andriamanitra ny faniriana marina ananan'izay rehetra manatona Azy amin'ny finoana.” The Great Controversy, 489.

Natao hanindriana ao amin'ny Matio toko faha-23 ny fanamelohana ny fisoronana sandoka. Ny toko faha-26 ka hatramin'ny faha-28 no omega mifandraika amin'ny toko faha-23. Ny Levita sandoka, dia ny fitomboan'ny fikomian'ny loholona nandritra ny taranaka efatra, no namokatra ireo mari-pamantarana ao amin'ireo toko telo farany.

Ny toko faha-efatra amby roa-polo dia mamantatra ny fomba “tsipika eo ambonin'ny tsipika” ho fomba fiasan'i Kristy, raha ampiasainy ny fandravana an'i Jerosalema mba hilazana ny zavatra misy, ny zavatra efa nisy, ary ny zavatra mbola ho avy.

Ny faharavan'i Jerosalema tamin'ny taona 70 taor. J.K. dia nitranga tamin'io andro io ihany amin'ny taona izay nandravana voalohany an'i Jerosalema tamin'i Nebokadnezara. Ny fandravana an'i Jerosalema tamin'i Nebokadnezara dia tantara lasa, ary ny tantaran'i Kristy, tamin'ny nandraisan'i Titosy an'i Jerosalema, dia tandindon'ny faran'izao tontolo izao. Ny Matio 24 dia manandratra ny fomba fiasa hoe andalana amin'ny andalana, ka amin'izany dia mamaritra ny “fomba fiasa” ho singa iray amin'ny fijoroana ho vavolombelon'ny faminaniana.

Ao amin'ny toko faha-24 no amantaràn'i Kristy ny maha-ilaina ny fahatakarana ny “fahavetavetana mahalao” izay nolazain'i Daniela mpaminany, dia ilay fahatakarana tena fototra an'i William Miller, sy ilay tandindona izay mametraka ny fahitana ao amin'ny bokin'i Daniela. Izy io koa dia maneho ny fikomian'ny Advantisma, satria nolavin'izy ireo ny fahatakarana milerita momba ny “isan'andro” ao amin'ny bokin'i Daniela, ka noho izany dia niombona tamin'ily fahadisoam-panantenana mahery voalaza ao amin'ny 2 Tesaloniana toko faharoa. Mifandray mivantana amin'i Lioka 21 io toko io, ka amin'izany no amaritana ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin'ny 22 Oktobra 1844, izay tandindon'ny 9/11 hatramin'ny lalàn'ny Alahady. Mifandray koa amin'ny “andron'ny jentilisa” ao amin'ny Lioka 21:24 izany, izay fanalahidy lehibe amin'ny

famohana ny “impito” an’i Mosesy, sady mifanaraka amin’ny fandrefesana ny tempoly ao amin’ny Apokalypsy toka faha-11.

Manomboka amin’ny toka faha-telo amby roa-polo, arahin’ny faha-24 sy faha-25, ary avy eo mifarana amin’ny toka faha-26 ka hatramin’ny faha-27, dia toka telo izay ahitana mariky ny lalana telo amby roa-polo, izay omega amin’ny alfa ao amin’ny toka faha-telo amby roa-polo. Ny toka faha-26 ampiana ny faha-27 sy faha-28 dia mitovy amin’ny “81,” izay tandindon’ny fisoronana. Amin’ny vavolombelona telo (Genesisy, Matio ary Apokalypsy) dia tsipika iray ny toka faha-11 ka hatramin’ny faha-22. Ny toka faha-23 ka hatramin’ny faha-28 dia tsipiky ny fahamarinana izay manomboka amin’ny 23 ary mifarana amin’ny 23.

Ny toka voalohany ka hatramin’ny fahafolo no voalohany amin’ireo tsipika ara-paminaniana telo ao amin’ny bokin’i Matio. Toka folo, arahin’ny toka roa ambin’ny folo, arahin’ny toka enina. Mampahafantatra antsika ny aingam-panahy fa ny boky rehetra ao amin’ny Baiboly dia mifanojo sy mifarana ao amin’ny Apokalypsy, ary noho izany dia mifanojo sy mifarana ao amin’i Matio avokoa ny boky rehetra ao amin’ny Baiboly. I Matio, amin’ny maha-endriky ny lona avy amin’ny firenen’i Joda azy, dia manondro faminaniana mesianika roa ambin’ny folo miavaka, ary ireo andalan-teny roa ambin’ny folo ireo no mamokatra ireo mariky ny lalana eo amin’ny tantaran’ny Millerita sy ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Tahaka ny anombohan’ny bokin’ny Apokalypsy amin’ny fanambaran’i Jesosy Kristy, ny toka voalohany ao amin’i Matio dia maneho fanambaran’i Jesosy Kristy izay mifandray amin’ny fiainana sy ny fijoroana ho vavolombelon’i Mosesy, amin’ny tantaran’ny Antikristy, sady manondro ireo singa telo ao amin’ny fiangonana mpandresy, araka ny asehon’ny mpaminany sy ny mpisorona ary ny mpanjaka.

Matio dia manomboka amin’ny fanambarana an’i Jesosy Kristy eo anatin’ny faneken’Andriamanitra amin’ny vahoaka voafidy. Hatramin’i Abrahama ka hatramin’i Davida dia taranaka efatra ambin’ny folo; hatramin’i Davida ka hatramin’ny fahababoana tany Babylona dia taranaka efatra ambin’ny folo; ary hatramin’i Babylona ka hatramin’i Kristy dia efatra ambin’ny folo indray. Ny tetiaran’i Kristy ao amin’i Matio dia mifanaraka amin’i Mosesy, fa Mosesy no alfa an’i Kristy, dia ny omega. Ny fiainan’i Mosesy, izay zato sy roapolo taona, dia mifanaraka amin’ny zato sy roapolo taona maha-androm-pitsapana eo amin’ny tantaran’i Noa. Koa ny faneken’i Noa dia mifamatotra amin’ny faneken’ny vahoaka voafidy. Ny zato sy roapolo taonan’i Mosesy dia maneho fe-potoana telo samy efapolo taona, izay nifarana tamin’ny namonoan’i Mosesy ilay Egyptiana tamin’ny faran’ny efapolo taona voalohany, ary tamin’ny famonoana ny lahimatoa sy i Farao mbamin’ny miaramilany tamin’ny faran’ny fe-potoana faharoa naharitra efapolo taona. Ny fe-potoana faharoa naharitra efapolo taona dia nifarana tamin’ny fikomiana tao Kadesy, ary ny fe-potoana fahatelo naharitra efapolo taona dia nifarana tamin’ny fikomiana faharoa tao Kadesy. Ireo tsipika faminaniana telo rehetra amin’ny alfa dia mifarana ao Kadesy, ary ireo tsipika faminaniana telo amin’ny tetiaran’i Matio dia mifarana amin’i Davida, amin’ny fahababoana tany Babylona, ary amin’ny Iraky ny fanekena.

Rehefa ampifanarahana amin’ny omega-n’i Kristy ny alfa an’i Mosesy, dia misy vavolombelona enina momba an’i Kadesy, dia ny 1863 sy ny lalan’ny Alahady. Ny tetiarana ao amin’i Matio dia mametraka an’i Davida mpanjaka eo amin’i Kadesy, izay toerana itondrana ny Advantisma

mivadi-pinoana ho any Babilona, raha Kristy kosa manamafy ny fanekena amin'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Amin'ny fametrahana an'i Davida eo amin'ny lalàn'ny Alahady dia atsangana ny vavolombelona faharoa momba an'i Davida, ka i Davida dia anisan'ireo solontena olombelona telo izay nanomboka nanompo fony izy ireo telopolo taona. Kristy, Davida, Josefa ary Ezekielia dia samy nanomboka ny asany tamin'ny faha-telopolo taonany. Ireo efatra samy telopolo taona izay nanomboka nanompo ireo, miaraka, dia maneho ny fampiarahana ny maha-Andriamanitra amin'ny maha-olombelona, rehefa avadika ny fiangonana miady ho fiangonana mandresy. Io fiangonana io dia voaforon'ny mpaminany sy ny mpisorona ary ny mpanjaka. Ny fanovàna dia voamarika eo amin'ny lalàn'ny Alahady, izay Kadesy koa, ka noho izany i Davida ao amin'ny tetiaran'i Matio dia mifanaraka amin'i Davida telopolo taona.

Ny telopolo taona fiomanana dia mifanaraka amin'ny efajato sy telopolo taona amin'ny faneken'i Abrahama, ary koa amin'ny taonan'ny mpisorona sy ny 1290 taona ao amin'ny Daniela 12:11. Ao amin'ny lahatsoratra manaraka dia hodinihintsika tsirairay ireo faminiana mesianika roa ambin'ny folo ao amin'ny bokin'i Matio. Voalohany aloha, faritanay ireo tsipika faminiana telo ao amin'i Matio; ny toko voalohany ka hatramin'ny fahafolo, arahin'ny toko fahiraika ambin'ny folo ka hatramin'ny faharoa amby roapolo, ary avy eo ny fahatelo amby roapolo ka hatramin'ny fahavalo amby roapolo.

“Nandritra ny fotoana iray taorian'ny fahadisoam-panantenana tamin'ny taona 1844 dia nihevitra tokoa aho, niaraka tamin'ny vahoaka Adventista, fa nikatona mandrakizay tamin'izay ny varavarana ny famindram-po ho an'izao tontolo izao. Io toerana io dia efa noraisina talohan'ny nanomezana ahy ny fahitana voalohany. Ny fahazavana nomen'Andriamanitra ahy no nanitsy ny fahadisoanay, ka nahafahanay nahita ny toerana marina.”

“Mbola mpino amin'ny foto-pampianaran'ny varavarana mihidy ihany aho, nefa tsy amin'ilay hevitra nampiasaintsika tamin'ny voalohany io teny io, na amin'ilay hevitra ampiasain'ireo mpanohitra ahy azy.”

“Nisy varavarana mihidy tamin'ny andron'i Noa. Tamin'izany fotoana izany dia nisy ny fisintahan'ny Fanahin'Andriamanitra niala tamin'ilay taranak'olombelona mpanota izay ringana tao amin'ny ranon'ny Safodrano. Andriamanitra Tenany no nanome an'i Noa ny hafatry ny varavarana mihidy hoe: ‘Ny Fanahiko tsy hifandahatra mandrakariva amin'ny olona, fa nofo ihany izy; nefa ho zato amby roa-polo taona ny androny’ (Genesisy 6:3).”

“Nisy varavarana mihidy tamin'ny andron'i Abrahama. Nitsahatra tsy niantso famindram-po tamin'ny mponin'i Sodoma intsony ny famindram-po, ary rava tamin'ny afo nalatsaka avy tany an-danitra avokoa izy rehetra afa-tsy Lota sy ny vadiny ary ny zanany vavy roa.”

“Nisy varavarana mihidy tamin'ny andron'i Kristy. Ny Zanak'Andriamanitra dia nanambara tamin'ireo Jiosy tsy nino tamin'izany taranaka izany hoe: ‘Indro, avela ho lao aminareo ny tranonareo’ (Matio 23:38).”

“Rehefa nitazana nidina nanaraka ny onjan'ny fotoana ho amin'ny andro farany, io hery tsy manam-petra io ihany no nanambara tamin'ny alalan'i Jaona hoe: ‘Izao zavatra izao no lazain'izay masina, izay marina, izay manana ny fanalahidin'i Davida, izay manokatra ka tsy

misy olona mahahidy; ary manidy ka tsy misy olona mahavaha' (Apokalypsy 3:7).”

“Naseho tamina fahitana aho, ary mbola mino ihany aho, fa nisy varavarana mihidy tamin’ny taona 1844. Izay rehetra nahita ny fahazavan’ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa ka nandà izany fahazavana izany, dia navela tao amin’ny haizina. Ary izay nanaiky izany ka nandray ny Fanahy Masina izay niaraka tamin’ny fanambaràna ny hafatra avy any an-danitra, nefa tatỳ aoriana niala tamin’ny finoany ka nilaza fa fitaka ny zavatra niainany, dia nandà ny Fanahin’Andriamanitra tamin’izany, ka tsy niangavy azy intsony Izy.”

“Ireo izay tsy nahita ny mazava dia tsy nanana heloka noho ny nandavany izany. Ny sokajin’olona izay nanamavo ny mazava avy any an-danitra ihany no tsy azon’ny Fanahin’Andriamanitra trararina. Ary io sokajy io dia nahitana, araka ny efa nambarako, na ireo izay nandà tsy handray ny hafatra rehefa natolotra taminy izany, na koa ireo izay, rehefa nandray azy, dia niala tamin’ny finoany tatỳ aoriana. Mety hanana endriky ny toe-panahy araka an’Andriamanitra izy ireo, ary hilaza tena ho mpanaraka an’i Kristy; nefa, satria tsy manana fifandraisana velona amin’Andriamanitra, dia ho azon’ny fitaka ataon’i Satana ho babo izy. Ireo sokajy roa ireo no aseho ao amin’ny fahitana—ireo izay nilaza fa fitaka ilay mazava izay narahiny, sy ny ratsy fanahy amin’izao tontolo izao izay, rehefa nandà ny mazava, dia nolavin’Andriamanitra. Tsy misy firesahana ireo izay tsy nahita ny mazava, ka noho izany dia tsy meloka tamin’ny nandavany izany.” Selected Messages, boky 1, 62, 63.

“Ireo no mandray amin’ny finoana an’i Jesosy ka manaraka Azy ao amin’ilay asa lehibe momba ny fampihavanana no mahazo ny soa avy amin’ny fanelanelanana ataony ho azy; fa izay mandà ny mazava izay mampiseho izany asam-panompoana izany kosa dia tsy mandray soa amin’izany. Ny Jiosy izay nandà ny mazava nomena tamin’ny fihavian’i Kristy voalohany, ary tsy nety nino Azy ho Mpamonjin’izao tontolo izao, dia tsy nahazo famelan-keloka tamin’ny alalany. Raha niditra tamin’ny fiakarany i Jesosy, tamin’ny rany manokana, tao amin’ny fitoerana masina any an-danitra mba handrotsahany amin’ny mpianany ny fitahian’ny fanelanelanana ataony, dia navela tao anatin’ny haizina tanteraka ny Jiosy mba hanohy ny fanatitra sy ny fanomezan’izy ireo izay tsy nisy ilàna azy. Efa nitsahatra ny fanompoam-pivavahana tamin’ny alalan’ny tandindona sy ny aloka. Tsy nisokatra intsony ilay varavarana izay nahitan’ny olona lalana hankanesana teo amin’Andriamanitra fahiny. Nandà tsy hitady Azy tamin’ilay hany lalana izay hahitana Azy tamin’izany fotoana izany ny Jiosy, dia tamin’ny alalan’ny fanompoana tao amin’ny fitoerana masina any an-danitra. Noho izany dia tsy nahita firaisana tamin’Andriamanitra izy. Taminy dia nikatona ny varavarana. Tsy nanana fahalalana an’i Kristy izy ho ilay fanatitra marina sy ilay hany Mpanelanelana eo anatrehan’Andriamanitra; koa tsy nahazo ny soa avy amin’ny fanelanelanana ataony izy.”

Ny toe-piainan’ireo Jiosy tsy mino dia maneho ny toe-piainan’ireo tsy mitandrana sy tsy mino eo amin’ireo izay milaza tena ho Kristiana, izay minia tsy mahalala ny asan’ilay Mpisoronabe feno famindram-pontsika. Tao amin’ny fanompoam-pivavahana tandindona, rehefa niditra tao amin’ny fitoerana masina indrindra ny mpisoronabe, dia notakina tamin’ny Isiraely rehetra ny hivory manodidina ny fitoerana masina ary amin’ny fomba tena manetriketrika hanetry ny fanahiny eo anatrehan’Andriamanitra, mba hahazoany famelan-keloka noho ny fahotany ka tsy ho voakapa hiala amin’ny fiangonana. Koa mainka ilaina tokoa amin’izao Andro fanavotana

tandrifin-javatra izao ny hahatakarantsika ny asan'ily Mpisoronabentsika sy hahafantarantsika izay adidy takina amintsika.

“Tsy mahazo mandà ny fampitandremana izay alefan’Andriamanitra aminy amin’ny famindram-po ny olona, ka tsy hisy sazy. Tamin’ny andron’i Noa dia nisy hafatra nalefa avy tany an-danitra ho amin’izao tontolo izao, ary niankina tamin’ny fomba nandraisany izany hafatra izany ny famonjeny. Satria nolaviny ny fampitandremana, dia nesorina tamin’ily taranak’olombelona mpanota ny Fanahin’Andriamanitra, ka ringana tao anatin’ny ranon’ny Safodrano izy. Tamin’ny andron’i Abrahama, dia nitsahatra tsy nitalaho tamin’ny mponina meloka tao Sodoma intsony ny famindram-po, ary afa-tsy Lota sy ny vadiny mbamin’ny zanany vavy roa no levon’ny afo nalefa avy tany an-danitra. Toy izany koa tamin’ny andron’i Kristy. Ny Zanak’Andriamanitra dia nanambara tamin’ny Jiosy tsy nino tamin’izany taranaka izany hoe: ‘Indro avela ho laho aminareo ny tranonareo.’ Matio 23:38. Raha mibanjina ny andro farany Ilay Hery tsy manam-petra, dia manambara koa ny amin’ireo izay ‘tsy nandray ny fitiavana ny fahamarinana mba hovanjena izy’ hoe: ‘Koa amin’izany no hampandehanan’Andriamanitra fampiviliana mahery ho aminy, hinoany ny lainga; mba hohelohina avokoa izay rehetra tsy nino ny fahamarinana, fa nankasitraka ny tsi-fahamarinana.’ 2 Tesaloniana 2:10–12. Rehefa laviny ny fampianaran’ny Teniny, dia esorin’Andriamanitra ny Fanahiny ka avelany ho resin’ny fitaka izay tiany izy.” Ilay Hery Mifanandrina, 430, 431.